Pag-aayuno Yugto 2

"1 At nangyari nang mga araw na yaon, nang walang hari sa Israel, na may isang Levita na nakikipamayan sa malayong dako ng lupaing maburol ng Ephraim, na kumuha ng babae mula sa Bethlehem-juda.2 At ang kaniyang babae ay nagpatutot at iniwan siya na napasa bahay ng kaniyang ama sa Bethlehem-juda, at dumoon sa loob ng apat na buwan.3 At ang kaniyang asawa ay yumaon at sumunod sa kaniya, upang makiusap na maigi sa kaniya, na ibalik siya, na kasama ang kaniyang bataan, at dalawang magkatuwang na asno: at ipinasok siya ng babae sa bahay ng kaniyang ama: at nang makita siya ng ama ng babae, ay galak na sinalubong siya.4 At pinigil siya ng kaniyang biyanan, ng ama ng babae; at siya'y tumahang kasama niya na tatlong araw: sa gayo'y sila'y nagkainan at naginuman, at tumuloy roon.5 At nangyari nang ikaapat na araw, na sila'y bumangong maaga ng kinaumagahan, at siya'y bumangon upang yumaon: at sinabi ng ama ng babae sa kaniyang manugang, Palakasin mo muna ang iyong puso ng isang subong tinapay, at pagkatapos ay ipagpatuloy ninyo ang inyong lakad.6 Sa gayo'y naupo sila, at kumain at uminom silang dalawa: at sinabi ng ama ng babae sa lalake, Isinasamo ko sa iyo na magsaya ka, at magpahinga sa buong gabi, at matuwa ang iyong puso.7 At ang lalake ay bumangon upang umalis; nguni't pinilit siya ng kaniyang biyanan; at siya'y tumigil uli roon.8 At siya'y bumangong maaga sa kinaumagahan nang ikalimang araw upang yumaon; at sinabi ng ama ng babae, Isinasamo ko sa iyong palakasin mo muna ang iyong puso, at maghintay ka hanggang sa kumulimlim ang araw; at sila'y kumain, silang dalawa. 9 At nang tumindig ang lalake upang yumaon, siya, at ang kaniyang babae, at ang kaniyang bataan, ay sinabi ng kaniyang biyanan, na ama ng kaniyang babae, sa kaniya, Narito, ngayo'y ang araw ay gumagabi na, isinasamo ko sa inyong magpahinga sa buong gabi: narito, ang araw ay nananaw; tumigil dito, upang ang iyong puso ay sumaya; at bukas ay yumaon kayong maaga sa inyong paglakad, upang makauwi ka.10 Nguni't hindi na inibig ng lalake na magpahinga roon nang gabing yaon, kundi siya'y tumindig at yumaon at tinapat ang Jebus (na siyang Jerusalem): at may dala siyang dalawang magkatuwang na asno na gayak; ang kaniyang babae ay kasama rin niya. 11 Nang sila'y nasa tabi na ng Jebus, ang araw ay nananaw; at sinabi ng bataan sa kaniyang panginoon, Isinasamo ko sa iyo na halina, at tayo'y lumiko sa bayang ito ng mga Jebuseo, at tumigil dito.12 At sinabi ng kaniyang panginoon sa kaniya, Hindi tayo liliko sa bayan ng iba, na hindi sa mga anak ni Israel; kundi dadaan tayo sa Gabaa.13 At sinabi niya sa kaniyang alipin, Halina at tayo'y lumapit sa isa sa mga dakong ito; at tayo'y titigil sa Gabaa o sa Rama.14 Sa gayo'y nagdaan sila at nagpatuloy ng kanilang paglakad; at nilubugan sila ng araw sa malapit sa Gabaa, na nauukol sa Benjamin.15 At sila'y lumiko roon, upang pumasok na tumigil sa Gabaa: at sila'y pumasok, at naupo sila sa lansangan ng bayan: sapagka't walang taong magpatuloy sa kanila.16 At, narito, may umuwing isang matandang lalake na galing sa kaniyang paggawa sa bukid sa paglubog ng araw; ang lalake nga'y taga lupaing maburol ng Ephraim, at nakikipamayan sa Gabaa; nguni't ang mga tao sa dakong yaon ay mga Benjamita.17 At itiningin niya ang kaniyang mga mata, at nakita niya ang naglalakbay sa lansangan ng bayan; at sinabi ng matandang lalake, Saan ka paroroon? at saan ka nanggaling?18 At sinabi niya sa kaniya, Kami ay nagdadaang mula sa Bethlehem-juda na patungo sa malayong dako ng lupaing maburol ng Ephraim; tagaroon ako at ako'y naparon sa Bethlehem-juda: at ako'y pasasabahay ng Panginoon; at walang taong magpatuloy sa akin.19 Gayon man ay may dayami at damo para sa aming mga asno; at may tinapay at alak naman para sa akin, at sa iyong lingkod na babae, at sa batang kasama ng iyong mga lingkod: walang kakulangang anomang bagay, 20 At sinabi ng matandang lalake, Kapayapaan nawa ang sumaiyo; sa anomang paraa'y pabayaan mo sa akin ang lahat ng iyong mga kailangan: at huwag ka lamang tumigil sa lansangan. 21 Sa gayo'y kaniyang ipinasok sa kaniyang bahay, at binigyan ng pagkain ang mga asno: at sila'y naghugas ng kanilang mga paa, at nagkainan at naginuman.22 Nang nangatutuwa na ang kanilang mga puso, narito, ang mga lalake sa bayan, na ilang hamak na tao, ay kinubkob ang bahay sa palibot, na hinahampas ang pintuan; at sila'y nagsalita sa may-ari ng bahay, sa matanda, na sinasabi, Ilabas mo ang lalake na pumasok sa iyong bahay upang makilala namin siya.23 At lumabas sa kanila ang lalake, ang may-ari ng bahay, at sinabi sa kanila, Huwag, mga kapatid ko, isinasamo ko sa inyong huwag kayong gumawa ng ganiyang kasamaan; yamang ang lalaking ito'y pumasok sa aking bahay, ay huwag ninyong gawin ang kaululang ito. 24 Narito, nandito ang aking anak na dalaga, at ang kaniyang babae; akin silang ilalabas ngayon, at pangayupapain ninyo sila, at gawin ninyo sa kanila ang magalingin ninyo sa kanila: nguni't sa lalaking ito ay huwag kayong gumawa ng anomang masama.25 Nguni't hindi siya dininig ng mga lalake: sa gayo'y hinawakan ng lalake ang kaniyang babae at inilabas sa kanila: at sinipingan nila siya, at hinalay buong gabi hanggang sa kinaumagahan; at nang magbukang liwayway, ay pinayaon nila siya.26 Nang magkagayo'y dumating ang babae, pagbubukang liwayway, at nabuwal sa pintuan ng bahay ng lalake, na kinaroroonan ng kaniyang panginoon, hanggang sa lumiwanag 27 At bumangon ang kaniyang panginoon ng kinaumagahan, at ibinukas ang mga pinto ng bahay, at lumabas na nagpatuloy ng kaniyang lakad: at, narito, ang babae na kaniyang kinakasama ay nakabuwal sa pintuan ng bahay, na ang kaniyang mga kamay ay nasa tayuan.28 At sinabi niya sa kaniya, Bumangon ka, at tayo na; nguni't walang sumagot: nang magkagayo'y kaniyang isinakay sa asno; at ang lalake ay Bumangon, at napasa kaniyang dako. 29 At nang siya'y pumasok sa kaniyang bahay, ay kumuha siya ng isang sundang, at itinaga sa kaniyang babae, at pinagputolputol siya ayon sa kaniyang buto, ng labing dalawang putol; at ipinadala siya sa lahat ng hangganan ng Israel.30 At nangyari, na lahat ng nakakita ay nagsabi, Walang ganitong gawang ginawa o nakita man mula sa araw na umahon ang mga anak ni Israel na mula sa lupain ng Egipto hanggang sa araw na ito: kayo'y magdilidili, pumayo, at magsalita." (Mga Hukom 19:1-30)

Iyon ay totoong kwento na nangyari sa Israel at ang mga Israelita ay kinailangang harapin at harapin ang gayoong krimen at disiplinahin ang mga gumawa nito. Kapag mayroong kasalanan at ganoong paglabag laban sa kautusan ng Diyos tayo bilang simbahan ay dapat magpakatatag mula sa Panginoon at tumayo upang harapin ito. Ating basahin ang sumusunod na nagsasabi sa atin kung ano ang kanilang ginawa at ano ang kailangan natin gawin upang harapin ang ganoong krisis na naganap dahil sa kasalanan at pagsalangsang.

1. Sila'y nagtanong sa kung anong nangyari: "1 Nang magkagayo'y lumabas ang lahat ng mga anak ni Israel, at ang kapisanan ay nagpisang gaya ng isang tao sa Panginoon sa Mizpa, mula sa Dan hanggang sa Beer-seba, na kalakip ng lupain ng Galaad.2 At nagsiharap ang mga pinuno ng buong bayan, sa makatuwid baga'y ng lahat ng mga lipi ng Israel, sa kapulungan ng bayan ng Dios, na apat na raang libong lalake na humahawak ng tabak.3 (Nabalitaan nga ng mga anak ni Benjamin na umahon ang mga anak ni Israel sa Mizpa.) At sinabi ng mga anak ni Israel, Saysayin ninyo sa amin kung bakit ang kasamaang ito ay nangyari?4 At ang Levita, ang asawa ng babaing pinatay,

ay sumagot at kaniyang sinabi, Ako'y naparoon sa Gabaa na ukol sa Benjamin, ako at ang aking babae upang tumigil. 5 At bumangon ang mga lalake sa Gabaa laban sa akin, at kinubkob ang bahay sa palibot laban sa akin nang kinagabihan; ako'y kanilang pinagakalaang patayin, at kanilang dinahas ang aking babae, at siya'y namatay.6 At aking kinuha ang aking babae, at aking pinagputolputol, at ipinadala ko sa buong lupain ng mana ng Israel: sapagka't sila'y nagkasala ng kalibugan at ng kaululan sa Israel.7 Narito, kayong mga anak ni Israel, kayong lahat, ibigay ninyo rito ang inyong payo at pasiya." (Mga Hukom 20:1-7) Narinig nila ang salaysay sa nangyari at narinig nila ang hiling ng Levita na humingi ng kanilang payo at desisyon. Tayo bilang simbahan ay maging alisto upang makinig sa ganoong sitwasyon at ganoong kasalanan at kailangang makialam upang harapin ang kasalanan at sa mga gumawa, at gawin ang mga bagay na nais ng Diyos upang gawin natin.

2. Sila'y nagdesisyong harapin ang mga gumawa ng masama at harapin sila sa kanilang mga kasalanan: "8 At ang buong bayan ay bumangong parang isang tao, na nagsasabi, Hindi na babalik ang sinoman sa amin sa kaniyang tolda, ni uuwi man ang sinoman sa amin sa kaniyang bahay. 9 Kundi ngayo'y ito ang bagay na aming gagawin sa Gabaa; magsisiahon kami laban sa kaniya na aming pagsasapalaran; 10 At magsisikuha kami ng sangpung lalake sa isang daan, sa lahat ng mga lipi ng Israel, at isang daan sa isang libo, at isang libo sa sangpung libo, upang ipagbaon ng pagkain ang bayan, upang kanilang gawin pagparoon nila sa Gabaa ng Benjamin ang ayon sa buong kaululang kanilang ginawa sa Israel.11 Sa gayo'y nagpipisan ang lahat ng mga lalake ng Israel laban sa bayang yaon, na nagtibay na magkakapisang parang isang tao.12 At nagsugo ang mga lipi ng Israel ng mga lalake sa buong lipi ng Benjamin, na sinasabi, Anong kasamaan ito na nangyari sa gitna ninyo?13 Ngayon nga'y ibigay ninyo ang mga lalake, ang mga hamak na tao, na nasa Gabaa, upang aming patayin sila, at alisin ang kasamaan sa Israel. Nguni't hindi dininig ng mga anak ni Benjamin ang tinig ng kanilang mga kapatid na mga anak ni Israel.14 At nagpisan ang mga anak ni Benjamin sa mga bayang patungo sa Gabaa, upang lumabas na makibaka laban sa mga anak ni Israel. 15 At ang mga anak ni Benjamin ay binilang nang araw na yaon sa mga bayan, na dalawang pu't anim na libong lalake na humahawak ng tabak, bukod pa ang mga tumatahan sa Gabaa na binilang, na pitong daang piling lalake.16 Sa kabuoan ng bayang ito ay may pitong daang piling lalake na kaliwete: na bawa't isa'y nakapagpapahilagpos ng pagpapatama ng bato sa isang buhok, at hindi sumasala. 17 At binilang ang mga lalake sa Israel, bukod pa ang sa Benjamin, ay apat na raang libong lalake na humahawak ng tabak: lahat ng mga ito ay mga lalaking mangdidigma."(Mga Hukom 20:8-17) Gaya ng ating nabasa dito, ang mga Israelita ay ipinadala upang harapin ang mga gumawa ng krimen ngunit ang tribo ng Benjamin ay pinotrekatahan sila at sila'y handang makipaglaban sa kanila. Yaon ay nagdagdag pa ng kasamaan sa kasalanan ng kanilang ginawa. Ngunit yaon ay hindi nagpabago ng isip ng mga Israelita upang harapin ang kasalanan. Tayo bilang isang simbahan ay dapat maging matatag upang harapin ang kasalanan na naganap sa loob ng simbahan. Ang galit at poot ng Diyos ay babagsak sa gumagawa ng masama at kung ang simbahan ay kukundehanin ang kasalanan, ang poot ng Diyos ay babagsak sa buong simbahan, kaya naman kailangan nating harapin ang kasalanan.

3. Sila'y pursigidong hinggin ang payo ng Diyos: "18 At bumangon ang mga anak ni Israel, at nagsiahon sa Beth-el upang sumangguni sa Dios; at kanilang sinabi, Sino ang unang aahon sa amin upang makibaka laban sa mga anak ni Benjamin? At sinabi ng Panginoon, Ang Juda ang unang aahon."(Mga Hukom 20:18) Tayo bilang isang simbahan bago tayo gumawa ng anuman kailangan nating sumangguni sa payo ng Diyos. Nang ang mga anak ng Benjamin ay desididong ipagtanggol ang mga gumawa ng masama at nagpahayag ng labanan laban sa simbahan ito ay hindi inaasahan at ang simbahan ay hinarap ang ganoong masamang paninindigan at hinarap ito. Ngunit bago ang simbahan ay pumunta sa ganoong sitwasyon ang simbahan ay dapat magtanong ng payo sa Panginoon. Ang Panginoon ay pinayagan na pupunta sila at harapin ang mga anak ni Benjamin, at ang tagubilin ng Diyos ay ang Juda ang unang aahon.

4. Kinailangan nilang sundin ang kautusan ng Diyos: "19 At nagsibangon ang mga anak ni Israel sa kinaumagahan, at humantong laban sa Gabaa.20 At lumabas ang mga lalake ng Israel upang makibaka laban sa Benjamin; at humanay ang mga lalake ng Israel sa Gabaa, sa pakikibaka laban sa kanila.21 At lumabas ang mga anak ni Benjamin sa Gabaa at ibinuwal sa lupa sa mga Israelita sa araw na yaon ay dalawang pu't dalawang libong lalake.22 At ang bayan, ang mga lalake ng Israel, ay nagpakatapang, at humanay uli sa pakikibaka sa dakong kanilang hinanayan nang unang araw." (Mga Hukom 20:19-22) Sinabi ng Diyos sa kanila ang Juda ang unang aahon, ngunit ngayon ang buong Israelita ay umahon upang lumaban, at yaon ay salungat sa kung anong inuutos ng Diyos sa kanila na gawin. Iyon marahil ay kung bakit sila ay natalo sa labanan sa unang araw. Sa gayon, sila'y pumunta ulit upang tanungin ang Panginoon, "23 At nagsiahon ang mga anak ni Israel, at nagsiiyak sa harap ng Panginoon hanggang sa kinahapunan; at sila'y sumangguni sa Panginoon, na sinasabi, Lalapit ba uli ako upang makibaka laban sa mga anak ni Benjamin na aking kapatid? At sinabi ng Panginoon. Umahon ka laban sa kanila.24 At lumapit uli ang mga anak ni Israel laban sa mga anak ni Benjamin nang ikalawang araw. 25 At lumabas ang sa Benjamin sa Gabaa laban sa kanila nang ikalawang araw, at nabuwal uli sa lupa sa mga anak ni Israel ay labing walong libong lalake; lahat ng mga ito ay humahawak ng tabak." (Mga Hukom 20:19-25) Ipinahintulot ulit ng Diyos ang mga Israelita na magpatuloy sa pangalawang araw para sa labanan laban sa anak ng mga Benjamin, ngunit ang mga Israelita ay hindi nakayang harapin ang mga Benjamita at ilapat ang disiplina ng Diyos sa kanila. Sa ilang pagkakataon sa pagharap sa kasalanan at sa kasamaan, maari nating harapin ang pagtutol at mga kahirapan mula sa diyablo, ang diyablo, na ginagamit ang mga tao na gumawa ng masama at wasakin ang gawa ng Diyos sa Kanyang simbahan at gambalain ang kabanalan upang pilitin tayong isuko sa pakikipagkompromiso, para isuko ang takot sa tao at tanggapin ang ilang bagay na masama. Tayo bilang simbahan kapag hinarap natin ang kasalanan, ang diyablo ay susubukan ding labanan tayo at upang takutin tayo na gawing isuko natin ang kabanalan at pilitin ang simbahan na tanggapin ang kasalanan.

Kung kaya't ginawa nila ang mga sumusunod:

5. Sila'y nananalangin at nagayuno: "26 Nang magkagayo'y nagsiahon ang lahat ng mga anak ni Israel, at ang buong bayan, at nagsiparoon sa Bethel, at nagsiiyak, at nagsiupo roon sa harap ng Panginoon, at nagsipagayuno nang araw na yaon hanggang sa kinahapunan; at sila'y naghandog ng mga handog na susunugin at ng mga handog tungkol sa kapayapaan sa harap ng Panginoon.27 At itinanong ng mga anak ni Israel sa Panginoon (sapagka't ang kaban ng tipan ng Dios ay nandoon nang mga araw na yaon,28 At si Phinees, na anak ni Eleazar, na anak ni Aaron, ay tumayo sa harap niyaon nang mga araw na yaon,) na sinasabi, Lalabas ba ako uli upang

makibaka laban sa mga anak ni Benjamin na aking kapatid, o magtitigil ako? At sinabi ng Panginoon, Umahon ka; sapagka't bukas ay ibibigay ko siya sa iyong kamay.29 At bumakay ang Israel laban sa Gabaa, sa buong palibot."(Mga Hukom 20:26-29) Narito nakita natin kung paanong ang simbahan ay pumuntang magkakasama sa pananalangin at pagaayuno: lahat sila sa iisang kasunduan, sa pamumuno ng mataas na pari, si Phineas ang pinuno ng simbahan, upang magsiyasat sa Diyos at para humingi ng petisyon sa Kanya kung kailangan nilang pumunta at kung pahihintulutan Niya silang lumabas at labanan ang Benjamita. Katunayan ang Panginoon ay sinagot ang kanilang panalangin at pagaayuno at sinagot ang tanong ng punong pari, si Phineas: Lalabas ba ako uli upang makibaka laban sa mga anak ni Benjamin na aking kapatid, o magtitigil ako? At sinabi ng Panginoon, Umahon ka; sapagka't bukas ay ibibigay ko siya sa iyong kamay. Para makita nating malinaw nang ang mga Israelita ay bumalik sa Panginoon, ibinaba ang kanilang mga sarili, nananalangin, nagayuno at nagtanong sa Panginoon, binigyan Niya sila ng kasiguraduhan ng tagumpay. Ating basahin kung paanong tinulungan ng Diyos sila upang magkaroon ng tagumpay na harapin ang kasamaan na gumagawa ng masama at sa mga nagtatakip sa kanila.

"29 At bumakay ang Israel laban sa Gabaa, sa buong palibot.30 At nagsiahon ang mga anak ni Israel laban sa mga anak ni Benjamin nang ikatlong araw, at humanay laban sa Gabaa, gaya ng dati.31 At ang mga anak ni Benjamin ay nagsilabas laban sa bayan, na ipinalayo sa bayan; at kanilang pinasimulang sinaktan at pinatay ang bayan gaya ng dati, sa mga lansangan, na ang isa'y umahon sa Beth-el, at ang isa'y sa Gabaa, sa bukid, na may tatlong pung lalake ng Israel.32 At sinabi ng mga anak ni Benjamin, Sila'y nangasaktan sa harap natin, gaya ng una. Nguni't sinabi ng mga anak ni Israel, Tayo'y tumakas, at palabasin natin sila mula sa bayan hanggang sa mga lansangan.33 At lahat ng mga lalake sa Israel ay bumangon sa kanilang dako, at nagsihanay sa Baal-tamar: at ang mga bakay ng Israel ay nagsilabas mula sa kanilang dako, sa makatuwid baga'y mula sa Maare-Gabaa.34 At nagsidating laban sa Gabaa ang sangpung libong piling lalake sa buong Israel, at ang pagbabaka ay lumala: nguni't hindi nila naalaman na ang kasamaan ay malapit na sa kanila.35 At sinaktan ng Panginoon ang Benjamin sa harap ng Israel: at pinatay ng mga anak ni Israel sa Benjamin nang araw na yaon ay dalawang pu't limang libo at isang daang lalake: lahat ng mga ito'y humahawak ng tabak.36 Sa gayo'y nakita ng mga anak ni Benjamin na sila'y nasaktan: sapagka't binigyang kaluwagan ng mga lalake ng Israel ang Benjamin, sapagka't sila'y umaasa sa mga bakay na kanilang inilagay laban sa Gabaa.37 At nangagmadali ang mga bakay at nagsidaluhong sa Gabaa, at nangagpatuloy ang mga bakay, at sinugatan ang buong bayan ng talim ng tabak.38 Nagkaroon nga ng palatandaan ang mga anak ng Israel at ang mga bakay, na sila'y gagawa ng alapaap na usok na pauusukin mula sa bayan.39 At nang ang mga lalake ng Israel ay nagsipihit mula sa pagbabaka, at pinasimulang sinaktan at pinatay ng Benjamin ang mga lalake ng Israel na may tatlong pung lalake: sapagka't kanilang sinabi, Walang pagsalang sila'y nasaktan sa harap natin gaya ng unang pagbabaka.40 Nguni't nang ang alapaap ay magpasimulang umilanglang mula sa bayan, sa isang haliging usok, ang mga Benjaminita ay lumingon sa likuran, at, narito, ang apoy ng buong bayan ay napaiilanglang sa langit. 41 At nangagbalik ang mga lalake ng Israel, at ang mga lalake ng Benjamin ay nangabalisa: sapagka't kanilang nakita na ang kasamaan ay dumating sa kanila.42 Kaya't kanilang itinalikod ang kanilang likod sa harap ng mga lalake ng Israel, na nangagsitungo sa ilang; nguni't hinabol silang mainam ng pakikibaka; at yaong nangagsilabas sa mga bayan, ay nagsilipol sa kanila sa gitna ng ilang.43 Kanilang kinubkob ang mga Benjamita sa palibot, at kanilang hinabol, at kanilang inabutan sa pahingahang dako hanggang sa tapat ng Gabaa, sa dakong sinisikatan ng araw. 44 At nabuwal sa Benjamin, ay labing walong libong lalake; lahat ng mga ito ay mga lalaking may tapang. 45 At sila'y nagsiliko at nagsitakas sa dakong ilang sa malaking bato sa Rimmon. At hinabol nila sa mga lansangan ang limang libong lalake; at hinabol silang mainam hanggang sa Gidom, at pumatay sa kanila ng dalawang libong lalake.46 Na ano pa't lahat na nabuwal nang araw na yaon sa Benjamin ay dalawang pu't limang libong lalake na humawak ng tabak; lahat ng mga ito ay mga lalaking may tapang.47 Nguni't anim na raang lalake ay nagsiliko at nagsitakas sa dakong ilang sa malaking bato ng Rimmon, at nagsitahan sa malaking bato ng Rimmon na apat na buwan. 48 At binalikan ng mga lalake ng Israel ang mga anak ni Benjamin, at sinugatan nila ng talim ng tabak, ang buong bayan, at gayon din ang kawan, at yaong lahat na kanilang nasumpungan: bukod dito'y yaong lahat ng mga bayan na kanilang nasumpungan ay kanilang sinilaban." (Mga Hukom 20:29-48)

Sa aking mahal at minamahal: Sa Unang Testamento ating hinaharap ang kasalanan ng hindi gaya ng sa itaas na madugong paraan, ngunit bilang isang simbahan kapag hinarap natin ang isang paglabag laban sa simbahan o laban sa isang mga kasapi ng simbahan, bago tayo gumawa ng anumang aksyon kailangan nating gawin ang sumusunod:

1. Kailangan nating magtanong ng mabuti kung ano ang nangyari.
2. Kailangan nating mag desisyong harapin ang mga gumagawa ng masama.
3. Kailangan nating humingi ng payo sa Diyos.
4. Kailangan nating sundin ng mabuti ang mga tagubilin ng Diyos.
5. Kailangan nating manalangin at magayuno hilingin sa Diyos na kumpirmahin sa atin ang Kanyang kalooban at manguna sa atin sa mga bagay na nais Niya sa atin na gawin.

Ang diwa ng kasaysayan sa Mga Hukom 19 at 20 ay yaong bago tayo kumilos at gumawa ng anumang aksyon laban sa kasalanan kailangan nating manalangin at magayuno, magtiwala sa Diyos na papangunahan Niya tayo upang gumawa ng tamang hakbang ayon sa Kanyang Salita, at Siya Mismo ay mauuna sa atin upang harapin ang mga sitwasyon at ituwid ito.

Ganon din, may Salita tayo ng Diyos na maguutos sa atin kung ano ang kailangan natin gawin upang ilapat ang tamang aksyon ng disiplina na angkop sa kung anong sa nangyari mula sa maling paggawa upang harapin at itama.

Tayo ay matuto mula sa pangyayaring iyon ng isang aral at ilapat ito sa ating buhay upang maiwasan ang mga kaguluhan at maging epektibo sa ating gagawin sa pagharap sa kasalanan at sa mga nagkakasala laban sa Diyos at laban sa Kanyang alintuntunin.

Ang aking Panalangin: Amang Diyos ako ay lumalapit sayo sa pangalan ni Jesus na namatay sa krus para sa aking mga kasalanan upang bigyan ako ng buhay na walang hanggan. Panginoon salamat sa iyong Salita na nagtanglaw sa akin tungkol sa aking responsibilidad at ano ang maaaring maganap sa unahan ko sa buhay habang ako'y nabubuhay para sa iyo at naglilingkod sa iyo.

Ipahayag ang iyong mga kasalanan ngayon sa Panginoon at hingin sa Kanya ang kapatawaram para sa iyong kawalan ng pangako, ang iyong pakikipagkompromiso, ang iyong takot sa mga tao at ang iyong pagsuway upang sumunod ng lubos sa mga utos ng Diyos.

Panginoon patawarin ako sa sumusunod na mga kasalanan:

Panginoon ipinagpapakumbaba ko ang aking sarili sa harap mo hinihingi sayong pangunahan ako at gabayan ako habang ako'y nananalangin at nagaayuno kung paanong harapin ang sumusunod na sitwasyon. Panginoon mauna ka sa akin at harapin ang sitwasyon ng maayos at ayon sa iyong kalooban. Panginoon bigyan ako ng kautusan na aking kailangang ilapat at ipatupad upang labanan ang kasalanan at upang disiplinahin ang mga makasalanan na lumabag laban sa iyong alintuntunin.

Panginoon salamat sa iyo para sa aking kapatiran na ipinangako ang kanilang buhay upang sumunod sa iyong Salita at ang mga tagubilin na aming natanggap mula sa iyo na gawin ng matapat ang gawain mo. Panginoon protektahan ang bawat isa sa kanila mula sa gumagawa ng masama at mula sa gawa ng diyablo. Panginoon ibigay ang kanilang mga kailangan upang sila'y magpatuloy at maglingkod sayo. Panginoon punuin sila ng Banal na Espiritu habang sila'y nananalangin at nagaayuno, at ibigay sa kanila ang kapangyarihan ng Banal na Espiritu upang magpatuloy at makapagebanghelyo at ipalaganap ang iyong Salita at labanan ang masasamang pwersa ng gumagawa ng masama.

Panginoon ako'y nananalangin bilang isang simbahan na mauna ka sa amin at patagin ang mga kabundukan, at yaon ay tutulong sa amin upang magpatuloy maglingkod sayo pag-abot sa bagong mga lugar ng mabuting balita ni JesuCristo at ang Salita ng Diyos. Panginoon tulungan kami upang makapagebanghelyo at magtanim ng bagong mga pagaaral ng Bibilya at bagong kapisanan para sa simbahan. Panginoon pagpalain kami, palawakin ang aming lupain, sumaamin nawa ang iyong kamay, at iligtas kami mula sa kapahamakan upang hindi namin madama ang sakit. Nawa ang biyaya ng Panginoong Jesus at ang pagibig ng Diyos at ang pakikipagkaisa ng Banal na Espiritu ay sumaaming lahat sa pangalan ni Jesus. Amen

Dr. Ramiz Khalaf
Ang Tagapamahala ng Simbahan
Simbahan ng Diyos
United Arab Emirates
Email: thebread1@gmail.com
Mobile Tel.#:00971551902647

Tandaan: Ang Tinapay ng buhay ay lingguhang paghahayag mula sa Simbahan ng Diyos, United Arab Emirates. Sa karagadagang usapin at higit sa espirituwal na pagpapalago maari mo kami bisitahin sa aming website sa: www.churchofgoduae.com

Ibahagi ang mesahe sa iyong mga kaibigan.

Nakikiusap ako na ibahagi mo sa amin ang iyong saloobin tungkol sa mensahe at kung mayroon kang katanungan.

Kung mayroon kang kahilingan na panalagin, maari mong ipadala sa numero ng whatsapp: 00971551902647, o sa email na ito: thebread1@gmail.com

Pakipadala ng iyong ikasapung bahagi, iyong unang bunga at iyong iba't ibang handog sa simbahan sa account na ito:

Pangalan ng Banko:
First Abu Dhabi Bank (FAB)
ACCOUNT NAME:
RAMIZ BAHNAM ABBO KHALAF
ACCOUNT NO:
1576003753162014
IBAN:
AE3803151576003753162014
SWIFT CODE:
NBADAEAACPU

O tawagan ako sa whatsapp numerong ito:
00971551902647 o sa email na ito: thebread1@gmail.com

Kung kailangan mo ng payo sa bahagi ng iyong buhay, kung ito'y tungkol sa pamilya, mga anak o pinansyal, mangyaring malayang makipagugnayan sa akin sa whatsapp na numerous: 00971551902647 o sa email na ito: thebread1@gmail.com